

samo delavšniki boljših klasov le iz svojiga zaslužka, in sicer po hišnim redu, zgol s privoljenjem oskerbnika omisliti.

Tobak piti ni nikakor pripušeno.

Delavšniki dobivajo po létnim času potrebno in enako obleko in obutev po obstojéčim hišnim redu od delavšnice.

Ure za delo, za molitev in za poduk so také razdeljene:

Poléti o polpetih, pozimi o polšestih vsak dan k angeljskimu češenju zvoní. Na to znamenje odpré velki čuvaj priča vsih družih čuvajev spavnice in izpusti pokornike v delavske stanice; ako vreme in letni čas pripusti, gredó potem pod vojaško stražo in od čuvajev spremljeni, zdaj nekteri zdaj nekteri, na dvoriše k vodnjaku, pozimi in v gerdim vremenu pa na mostovže, de se umijejo in osnažijo, potem se vernejo nazaj v delavske stanice, se popolnoma oblečejo in odmolijo klečé vsi z kup za jutranjo molitev céli rožni kranc.

Eno uro po vstajenji se začne délo; ob sedmih dobí vsak zdrav pokornik svoj prvi kruh; čertert ure mu je dana ga jésti, potem se pa spet neprenehama dela, de ura enajst odbije. Od enajstih do dvanajstih je ura za kosilo. Pred jedjó in po jedi molijo pokorniki svojo molitev glasno, namreč posebno molitev z enim očenašem in eno češena si Marija.

(Konec sledí.)

### Spomín na Gorensko.

Če je Bléd in Bohinj že Vam Krajncam tolikanj pri sercu, kolikanj bolj se mora ta rajski kraj nam Teržaćanam priléči, kadar od polétsinske soparce vsi omamljeni pridemo na Gorensko, se zopet iz noviga poživít v prečisti sapi tega kraja in se okrepcat z bistro studenčnico! Zares

— — — — — ni ga lepš'ga kraja,  
Ko je z okoljšino tá, podóba raja!

Pa kaj? — moj namen ni popisovati prijetnosti Blejskiga jezera, Bohinske dolíne i. t. d. od kterih je bilo v naših Novicah že veliko lepiga povedaniga; predmêt pričijočih verstic so nektre druge reči.

Pervič pohvala tukajšnih šol. Kar so Novice v 34. in 35. listu od Bistriške šole lepiga povedale, je vse gotova, vesela resnica; — povém Vam de sim tukaj pisanje neke nedeljske šolarce vidil, ktera se, če se práv spomnim, Frančiška Markisetti piše, in ktera bi marsikteriga pisavca v kaki veliki pisarnici prekosila. — V Blejskim kantonu ni skorej fare, ki bi svoje šole ne imela, in ni davnej kar je bila v Saspíh od nekiga dobrotljiviga domorodca, nova šola napravljena. Ali ni to vesela reč?

De so Gorenci pridni kmetovavci, nihče tajiti ne more. De so pa zemljiša Blejskiga kantona nar boljši obdelane, se je gotovo večidel zató zgodilo, kér so se kmetje začeli že pred 60 léti tlake odkupovati, ktero odkupovanje jim je že obilno povernjeno po mnogih dobičkih, kér jim ni treba časa zamujati v tlaki, kteriga zdej pridno obračajo v poboljšanje kmetijstva ali pa v povzdigo obertništva!

Sedem kmetov je lani tukaj razdelilo neki pašnik, ki se straža imenuje; ravno zdej se pa pripravljajo pašnik, pod gradam imenovan, razdeliti, ki je še čez 1500 oralov velik. Letašnje jesen je bil imenovani pašnik zadnjikrat občinska gmajna — na kteri bojo v malo létih rodovitne njive in senožeti stale. Takó je práv! — Kakó koristno je tako razdeljenje nerodovitnih pašnikov v posamesne zemljiša, se iz tega vidi, de bo pri tirazdelitvi kajžar po 3 orale v svojo last dobil in de bo

po tem takim v versto zemljišarjev ali gruntarjev stopil. To se bo pa tolikanj lože zgodilo, kér odločeni kosovi razdeljeniga pašnika ne bojo hišam pripisani, ampak bojo proste zemljiša ostale, ktere se bojo smele prodati, takó de jih bo zamogel tudi priden in delaven kajžar kupiti in se takó v boljši stan povzdigniti. — Enkrat ko sim se ravno po Bohinskim jezeru vozil in natore lepôto premišljeval, so mi oči zastale na severni strani Bohinskiga jezera, kjer še toliko neobdelaniga svetá leží, de bi se lahko velika vas ondi vselila. Kakó Gorenci! ali bi se ne dal tudi ta k pridu obrniti? Jez mislim, de bi se to nar lože in nar boljši storiti dalo, ako bi grajšina ta svet kmetam proti temu v najém (štant) dala, de bi ji kmetje samó primerno najemšino (čimz) odrajtovali, sicer pa pravico imeli, de bi mogel oče po smerti svojimu sinu ali drugim naslednikam zemljiše izročiti proti temu, de bi zgovorjeno najemšino odrajtovali? Upati je, de bi se pošteni ljudjé našli, ki bi se tukej naselili in pušave obrnili v rodovitni svet!

L. P.

### Poslavljenje.

Presvitli Cesar Ferdinand so 12. dan pretečeniga mesca visokočastitljiviga dohtarja sv. pisma in dozdanjiga tajnika Lavantinskiga knezo-škofijstva, gospoda Jakoba Stepišnika, korarja Lavantinske škofije izvolili.

### Novica.

(Goveja kuga na Dolenskim) se je dosihmal v dveh vaséh prikazala, namreč v Dobnim Dolu in v Uršnim Selu; upati je, de bojo modre in ojstre naprave to kugo zatérle, ktero eno govedo le od družiga naleze. Kdor tedej svojo živino dotike z drugo bolno živino ali okuženimi rečmi dobro varje, jo bo obvaroval kužne bolezni.

### Dobrotljiva naprava dragino živiza v Ljubljani zatirati.

(Ljubljančanam in kmetam na znanje.)

Po povelji c. k. deželniga Ljubljanskiga poglavarstva od 23. kozoperska bo v Ljubljani po vsih Svetih, razun nedelj in praznikov, vsaki dan teržni dan za vse za živež potrebne reči, in to takó dolgo, dokler ne bo sedanja dragina jenjala. — Ta naprava, ktera je v Ljubljani tudi v létu 1821 ob času vladarskiga zbora (kongresa) bila, je velika dobrota za nas mestnike, pa tudi za kmete, ki v Ljubljano svoje pridelke naprodaj vozijo. Po nji bojo posebno bolj revni ljudjé, ki niso v stanu se z živežem založiti, obvarovani lakomnosti vohernih predkupcov, in brezvestnih branjevcev in branjevki, ki kar so od kmeta v saboto dostikrat dober kup kupili, že v pondelj dragó prodajajo. Kmetam je pa tudi njih prodaja polajšana, zató kér bojo smeli vse za živež potrebne reči vsak dan v Ljubljano pripeljati, kar jim je poprej le v sredo in saboto pripušeno bilo.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajuju	
	30. Kozoperska.		25. Kozoperska.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	2	53	3	7
1 > > banaške...	3	—	3	10
1 > Turšice.....	1	50	1	57
1 > Sorsice.....	—	—	2	26
1 > Reži.....	2	15	2	20
1 > Ječmena.....	1	40	1	26
1 > Prosa.....	—	—	1	57
1 > Ajde.....	1	40	1	45
1 > Ovsa.....	1	3	1	—